

تعریفی از بیماری MS

MULTIPLE SCLEROSIS

۱

مسائلی که بیمار MS باید بداند:

- 1 فعالیت شدید که باعث افزایش درجه حرارت بدن شود، نباید انجام دهید. گرما، هدایت عصب را مختل می‌کند. لازم است بیمار همواره خودش را خنک نگه دارد.
- 2 حمام آب داغ نگیرید.
- 3 استرس و فشار روحی و جسمی نداشته باشید.
- 4 وزن متعادل داشته باشید.
- 5 پیاده روی و نرمیش و ورزش و شنا در آب ملایم داشته باشید. اما ورزشی که دما را زیاد بالا ببرد و یا سونا ممنوع است. ورزش‌های هوایی انجام دهید.
- 6 خواب خوبی داشته باشید.
- 7 منتظر عود حمله و عوارض بیماری نباشید.
- 8 آرامش داشته باشید.
- 9 به پزشک خود اعتماد کنید.
- 10 سوالاتی که دارید از پزشک یا مشاور خود پرسید.

۶

درمان : طی چند سال اخیر استفاده از داروهای

موثر بر سیستم ایمنی موجب کاهش حملات و تا حدی میزان ناتوانی بیماران شده است. بعضی از داروها در زمان حمله جهت کاهش التهاب سیستم عصبی و شدت علائم و عوارض، بعضی بصورت نگه دارنده جهت تغییر سیر بیماری و کاهش حملات بیماری و بعضی داروها بصورت درمان عالمتی جهت تسکین علائم و عوارض بکار برده می‌شوند. با توجه به مزمن بودن بیماری و روند رو به پیشرفت علائم در بسیاری از بیماران، مراقبتهاي مورد نیاز این افراد بسیار وسیع بوده و نباید صرفاً به جنبه درمان داروئی بیماران توجه گردد. بسیاری از حمایتهاي عاطفی و اجتماعی می تواند به اندازه مصرف داروها مفید و موثر واقع گردد .

۵

علائم و عوارض بیماری : بسته به شدت التهاب و

تخریب سلولهای مغزی و همچنین محل آسیب در مغز علائم و عوارض کاملاً متفاوت می‌باشند، به عنوان مثال التهاب عصب بینائی (کاهش دید، تاری دید، دو بینی و جرقه یا مگس پران (ضعف اندامها، عدم تعادل، اختلالات حسی متفاوت (گزگز، مورمور، بی‌حسی)، اختلال ادراری، سرگیجه و خستگی زودرس؛ از عوارض بیماری می‌باشد. از خصوصیات دیگر بیماری MS عدم تحمل گرما است.

بارداری : میزان عود در طی سه ماهه سوم بارداری کاهش می‌یابد. بسیاری از مطالعات افزایش میزان عودها را در شش ماه اول بعد از زایمان نشان داده‌اند. روی هم رفته به نظر نمی‌رسد بارداری اثر دراز مدتی روی دوره بیماری یا میزان ناتوانی حاصل از آن داشته باشد.

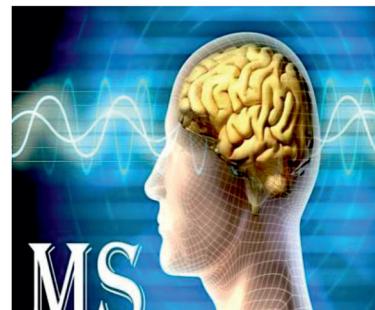
انواع بیماری ام‌اس :

باشد که شامل :

- 1 پیشرونده اولیه
- 2 پیشرونده ثانویه
- 3 پیشرونده-عودکننده
- 4 عودکننده- بهبودیابنده
- 5 CIS

تشخیص : هیچیک از تست‌های آزمایشگاهی یا روش‌های عکسبرداری به تنها‌ی قادر به تشخیص قطعی بیماری نمی‌باشد و مجموعه‌ای از علائم بالینی، یافته‌های عکسبرداری و آزمایش‌های خون و مایع نخاعی و گاهی گرفتن فشار عصب بینائی؛ تشخیص را امکان‌پذیر می‌سازد.

ام اس چیست؟

بیماری ام اس، بیماری مزمنی است که با درگیری نواحی مختلف سیستم عصبی مرکزی موجب بروز علائم بالینی متفاوتی در بیمار می‌گردد و در دراز مدت می‌تواند منجر به درجات مختلفی از ناتوانی گردد. این بیماری عمدها در سنین 40-20 سال دیده می‌شود و زنان را بیش از مردان مبتلا می‌کند. مکانیسم اصلی بیماری، بروز پدیده خود اینمی و تخریب میلین (لایه پوشش سلولهای عصبی) و تا حد کمتری سلولهای سیستم عصبی مرکزی (مغز و نخاع) می‌باشد. عواملی مانند استعداد ژنتیکی، منطقه جغرافیایی، عفونتهای ویروسی و فشارهای روحی را در پیدایش آن موثر می‌دانند. وجه مشخص بیماری ام‌اس وجود پلاکهای متعدد در بافت سفید مغز می‌باشد که در این پلاکها میلین بصورت کامل یا ناقص تخریب شده است.